

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

Amplissimo, Consvltissimoqve Viro, D. Christophoro Dasson-Villio, Concilii Secreti Et Statvs Reg. Cath. Maiest. In Belgio Senatori Prvdentissimo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39546

AMPLISSIMO,
CONSULTISSIMOQUE
VIRO, D. CHRISTOPHORO DAS-
SON-VILLIO, CONCILII SECRETI ET
STATVS REG. CATH. MAIEST.
IN BELGIO SENATORI.
PRUDENTISSIMO.

CITVM illud & perele-
gans (Amplissime Do-
mine) nobilissimi & in-
tegerrimi Senatoris Qu.
Catuli responsum perhi-
betur, qui cum in Senatu Romano
Philippum quendam corruptissimum
iudicem multis & grauissimis verbis
increpasset, exclamante tandem Philip-
po, *Quid latras Catule?* appositè respon-
dit: *Quia video furem.* Quod eius respon-
sum, si quis fortè exclamet orthodoxæ
& sacrosanctæ fidei nostræ corruptor

† 2

pesti-

EPISTOLA

pestilens, dum vt iam pridem ante annos multos contra nostri temporis corruptissimos hæreticos varia in lucem dedi monimenta, ita nunc aduersus eosdē alia procudere nō desino; vocifereturque, Quid adeò hic vsque latrat Stapletonus? vsurpare me oportet, ac dicere, *Quia video fures. Quia video* homines, qui non intrâtes per ostium, sed ascendentes aliunde in ouile Christi, *fures ac latrones sunt, mactant & perdunt gregem Dominicum. Quia video & dolens video innumeros pseudopphetas, robustos animarum predones, qui (vt Propheta tales describit) furantur verba Dei vnusquisque à proximo suo. Clamant apud vnumquemque: Hæc dicit Dominus, Verbum Domini, Verbum Domini. Interim non Dei verbum, sed sua somnia narrant: sua commenta obtrudunt: sua nefaria venena propinant: suas Diuini Verbi corruptelas pro Dei verbo venditant. Quia denique video in agro Dominico grassari,*

Ioan. 10.

Ierem. 23.

DEDICATORIA.

grassari, rapere, prædari, qui eius agri nec possessores, nec coloni, nec inquilini sunt; sed ab omni eius possessione, cultura, tractatione summo & clarissimo iure alieni, abdicati, extorres haberi debent. Cōtra quos antiquissimi Tertulliani verbis ita latrare cogor: *Homines non Christiani, sed sectarij & hæretici, Christianarum literarum ius nullum capit. Qui estis? quando & unde venistis? Quid in meo agitis non mei? Quo iure, Marcion, siluam meam cædis? qua licentia, Valentine, fontes meos transuertis? qua potestate, Apelles, limites meos commoues? Mea est possessio, olim possideo, prior possideo. Quid hîc ceteri ad voluntatem vestram seminatis & pascitis? Eadem prorsus voce ad nouos hodie agri Dominici inuasores, Diuinarum Scripturarum corruptores, Lutherû, Cinglium, Calvinum, exclamare nos licet. Prædonum & latronum more Christianas literas, quû Christiani non sint, nec eorum nomine iuxta Christianorum Imperato-*

De præscript. hæret. c. 37.

EPISTOLA

Lib. 6.
cap. de
hæres.

peratorum leges vti debeant, inuadunt; siluam Dominicam cædunt; fontes Diuinos transfuertunt; limites sacros commouent. Vident haud dubiè hanc prædatoriam hæreticorum hodie licentiam alij quàm plurimi. Vident, deplorant, tacent. Sed ego ad huius agri ac vineæ Dominicæ veluti custodiam positus, Diuinarum Scripturarû in Cathedra Academica professor & pertractator constitutus, sic vidi & ingemui, vt tacere nequeam, inò nec debeam; Propheticum illud meritò reformidans:

Isai. 56. *Omnes bestiaæ agri venite ad deuorandum, vniuersa bestiaæ saltus. Sed quare? Causa subiicitur: Speculatores eius caeci omnes, nescierunt vniuersi, canes muti, non valentes latrare. Venerunt certè ad deuorandum, irruerunt ad prædandum multæ bestiaæ agri, multæ bestiaæ saltus, lupi rapaces, fera indomitæ, pecora campi; homines ad seducendas animas attentè, vigilantes, feroces; homines Ecclesiasticæ vnitatis, obedientiæ,*

&

DEDICATORIA.

& discipline, nec vinculum, nec iugum,
 nec normam sustinentes, homines ani-
 males, carni & ventri placentia loquen-
 tes: denique, vt Apostolus eos descri- 2. Tim. 3.
 bit, *homines seipsos amantes, cupidi,
 elati, superbi, blasphemi, parentibus
 non obedientes, ingrati, scelesti, sine
 affectione, sine pace, criminatores, in-
 continentes, immites, sine benignita-
 te, proterui, tumidi, voluptatum ama-
 tores magis quam Dei*: Tales bestia
 agri venerunt: sed quia sub specie & in
 vestimentis ouium, Apostolus addit;
*Speciem quidem pietatis habentes, vir-
 tutem autem eius abnegantes*: Diuinas
 quidem Scripturas crepantes, Verbum
 Dei in ore habentes, Euangelium reso-
 nantes, sed Diuinarum Scripturarum, Verbi
 Dei, & Euangelij virtutem abnegantes,
 vim ac sensum genuinum inuertentes, do-
 lo & astutia adulterantes, ad absurdissi-
 ma quaeque placita stabilienda obtorto
 collo pertrahentes, imò, vt presentibus
 subseruiat heresibus, eculeo subijcientes.

† 4 Porro

EPISTOLA

Porro tales bestiaë agri eo numerosius confluxerunt, eo audacius in singula perruperunt, eo plenius omnia deuorauerunt, in vniuersam penè Scripturam Diuinã pestilentibus editis commentarijs, & in varias Christiani orbis partes transfusis; quo hætenus pauciores extiterunt canes latrantes (penè dixerã nulli) qui huiusmodi bestias hunc in modum grassantes inuaderet, qui sacri textus pudendas & infames corruptelas ab illis editas refutare, qui Diuinissima Christi redemptoris verba, Euangelica & Apostolica scripta, in fauorem præsentium hæresum indignissimè violata, deprauata, inuersa, toxico deniq; hæretico vitiata, suę integritati ac puritati restituere, in animũ induxerunt. Quo factũ est, vt in huius celeberrimę Scholę specula constitutus, & ad Diuinarum Scripturarum interpretationem vocatus, contra fures ac latrones istos, Diuiniq; Verbi intoxicatores, altissima voce latrare, à grege Catholico

co

DEDICATORIA.

co omnibus viribus (quantas mihi Deus dabit) eos abarcere, pestiferas eorū corruptelas iusta refutatione (quantum in me erit) profligare, singula denique eorum venena saluberrimis sacræ paginæ verbis insperfa, singulis appositis antidotis, abstergere, abluere, perfanare, Deo propitio, decreuerim: idq; per vniuersum (vt minimū) noui Testamenti instrumentum.

Quàm diu stat in acie hostis, imò rapinas ac prædas agit; qui in aduersum mittuntur belli duces complicatis manibus quiescere non debent. Totis se viribus opponunt, ac vim vi repellunt. Stat adhuc in acie hæreticus hostis, Cathedras occupat, commentarios scriptitat; Diuinas Scripturas tam verbo quàm permanente litera contaminat, lacerat, ludibrio exponit. Ego Diuinis Scripturis exponendis, elucidandis, ab omni corruptela vindicandis præfectus, tacere debui? Nec debui, nec potui. Volumé istud totius noui Instrumenti ve-

† s luti

EPISTOLA

Iob 4.

luti à Deo mihi in hac vocatione por-
rectum comedi, deuorauì, percurri; &
viscera mea completa sunt illo. *Con-*
ceptum sermonem tenere quis poterit?
Vilas, compertas, palpatas Diuini Verbi
horrendas & indignissimas corruptelas,
tacere, dissimulare, intactas relinquere,
quí potui? Sanè vni Caluino, qui veluti
singularis ferus depastus est hanc vineam
Domini, & in vniuersum nouū Testa-
mentū scriptis commentarijs maximas
animarū prædas egit, (cōtra quem pro-
pterea nostra maximè dirigitur inten-
tio) hoc vnice in scribēdo propositum
1. fuit, quicquid pro Catholicæ religionis
dogmatibus facit, diligenter conuellere;
2. quicquid ad noua ipsius dogmata stabi-
lienda quoquo modo facere videri pos-
sit, sedulò annotare, premere, explicare;
3. quicquid denique ad Papam, ad Episco-
pos, ad Monachos, ad clerū vniuersum
taxandos, traducendos, in odiū pertra-
hendos aliquo tandē colore per fas ne-
fasque applicari, trahi, contorqueri po-
tuit,

DEDICATORIA.

tuit, illud diligentissimè vrgere, inculcare, amplificare. Ego, fauente Christo, huius Belluæ vestigijs sedulò insisto, singula accuratè perscrutor, inuestigo, persequor; nec quicquam ab hoste maleuolò, oculato, astuto, in fidei orthodoxæ præiudicium prolatum, tentatum, tractatum prætermitto.

Huius ergo ardui & prolixo operis primas lineas, & laboris in hoc genere nostri primitias, in quatuor videlicet Euangelia de vita & doctrina Christi Redemptoris nostri, cuius prima semina in Cathedra Theologica Reg. Cath. Maiest. iacta sunt, Amplit. tuæ (Amplissime Consultissimeque Domine) dicatas volui, cuius imprimis operâ, commendatione, & studio, (collaborante sibi in hac parte piæ ac celebris memoriæ viro D. Gulielmo Pamelio, Concilij priuati Regij in hoc Belgio sapientissimo & integerrimo Præsidente) ad hanc professionem Regiam euocatus & cuctus fui. Ne penitus eius facti peniteat

niteat

EPISTOLA

niteat Amplitud. tuã, primos huius professionis nostræ fructus in publicũ datos, sub tuo clarissimo nomine comparere volui: vt si quid in illis sit quod vel ad Dei gloriam, vel ad orthodoxæ fidei nostræ luculentiorẽ defensionem, vel ad publicam studiosorũ utilitatem faciat, id totum permagna ex parte Amplitud. tuę beneuolę de nobis existimationi acceptum Lectores fferant. Taceo alia erga me deinceps cumulata beneficia, amoris cõstantiam, in conditione mea ornanda & augenda singularem diligentiam, in causis à me commendatis fauorem ac propensionem semper eximiam. Et quidem recentibus beneficijs gratiam non habere, stupidi & ingrati est: Vbi illis positus fueris, ea sine honore præterire, etiam astuti. Vtramque hanc notam vt effugerem, quę prima se obtulit tam animi grati testimoniũ quã aliquam honoris speciem deferendi occasio, ea vt mihi elaberetur, committere nolui.

Porro

DEDICATORIA.

Porro erga Reg. Cath. Maieſt. ea ſem-
 per optimi Senatoris fides , in dubijs
 temporibus conſtantia, in aduerſis per-
 ferendis animi fortitudo , in malis ſu-
 perandis prudentia, in Amplit. V. per-
 ſona ita ſemper eluxit, ita toti Belgio
 ab annis quàm plurimis innotuit: vt
 ab omnibus ſuæ Maieſt. deuotis ac
 Belgicæ incolumitatis ſtudioſis Am-
 plitud. V. meritò diligatur , magnoq;
 in honore habeatur. Taceo frequen-
 tes & ampliffimas legationes, quibus
 apud exteras quoque nationes tam vl-
 tra Oceanũ quàm trans Rhenum no-
 minis veſtri celebritas inclaruit. Sanè
 hæc Academia Louaniensis Amplitud.
 veſtræ admirabilem propenſionẽ , be-
 neuolentiam, ſtudium toties & tam in-
 ſigniter experta eſt, ita in omni poli-
 tiori literatura eadem exculta eſt, ita de-
 mum pietate in Deum , charitate in
 proximum flagrat, vt nemo Academi-
 cus, literatus, pius, eam viciffim ſingu-
 lari non debeat tum amore complecti,
 tum

EPISTOLA

tum honore prosequi. Sunt hæc & alia permulta quæ nec dicere est opus, nec à me sic dici possunt quemadmodum dici debent, quibus meritò permotus ac stimulatus, Amplitudini V. hoc opus nostrum Euangelicum donare volui, opus, uti spero, orthodoxis lectoribus non inutile, certè ad hæreticorum perfidiam patefaciendâ necessarium. Quod & eo gratius Amplitudini V. futurum non dubito, quo auitæ, orthodoxæ, Catholicæ & Apostolicæ fidei tenacissimâ eam esse certius cognosco. Quamquam & quod ab eo quem amas profiscitur, aliquâ apud te gratiam reportabit. Tua enim prudentia, tua pietas illa est, ut Tros Rutulusque illi nullo discrimine habeatur: nec ideo minus gratum munus sit quod ab homine Anglo prodeat, quando eo videatur acceptius, quo pauciores illa nunc gens habet orthodoxæ fidei cultores, ne dicam defensores. Accipe igitur, vir Amplissime, & animo grato complectere
quale-

DEDICATORIA.

qualecumque istud animi grati, obsequij debiti, obseruantia & officij nostri testimonium, & futurum apud posteros diuturnum, vt spero, monimentum. Vt diu ac feliciter huic Belgio viuat ac floreat Ampl. V. Deum precor & precabor. Vale.

Louanij, Cal. Febr. 1595.

Amplissimæ Dom. tuæ
humilis seruator

Thomas Stapletonus.

